06. 11. '20

US-03 13-1 153 18

Broj: S1 3 U 031300 19 U
Sarajevo, 03.11.2020. godine.

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Općina Jablanica, ptotiv rješenja broj: JN2-03-07-1-1387-8/18 od 15.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stavri javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 03.11.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: JN2-03-07-1-1387-8/18 od 15.11.2018. godine se poništava se i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-1387-8/18 od 15.11.2018. godine usvojena je žalba ponuđača AC-SUNCE d.o.o. Jablanica i poništen je predmetni postupak javne nabavke u potpunosti: odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01-16-1031-5/18 od 07.05.2018. godine, kao i ostali akti doneseni u predmetnom postupku javne nabavke, te je usvojen zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 280,80 KM, koje je ugovorni organ dužan nadoknaditi u roku od 15 dana od prijema rješenja, dok je preostali dio zahtjeva odbijen kao neosnovan i konstatovano je da će se povrat uplaćene takse u iznsou od 800,00 KM izvršiti posebnim aktom.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i prekoračenja granica ovlaštenja od strane tuženog. U obrazloženju tužbe navodi da žalitelj nema aktivnu legitimaciju jer ničim nije učinio vjerovatnim da mu je u predmetnom postupku bila ili mogla biti prouzrokovana šteta. Ističe da je žalba neblagovremena jer je žalitelj znao ili je morao znati za dodjelu ugovora obzirom da je tužitelj na svojoj stranici objavio osnovne elemente odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača uz napomenu da se ista može preuzeti, kao i osnovni elementi ugovora o nabavci usluga prevoza učenika, i to 18.05.2018. godine. Nadalje navodi da je tuženi prekršio opće principe propisan ečlanom 3. Zakona o javnim nabavkama, te da je zanemario ulogu i položaj tužitelja kao jedinice lokalne samouprave, da pored toga

što ima ovlaštenja kao ugovorni organ, ima i odgovornost da obezbijedi kontinuirani prevoz učenika osnovne škole na području općine Jablanica. Smatra da je ispravno odabrao postupak javne nabavke obzirom na nužnost hitnog obezbjeđenja ugovora ua prevoz učenika u uslovima propisanim članom 21. tačka d) Zakona o javnim nabavkama. Navodi da je pogrešno pozivanje tuženog na član 28. stav 1. i 4. jer se postupak imao nužno sprovesti samo sa jednim pregovaračem. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar i zainteresirana stranka AC-Sunce d.o.o. Jablanica su predložili da se tužba odbije kao neosnovana, dok je zainteresirana stranka „Hercegovina-transport" d.o.o. Konjic predložio da se tužba uvaži.

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je ugovorni organ Općina Jablanica proveo pregovarački postupak bez objave obavještenja, te je dana 07.05.2018. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01-16-1031-5/18 i dana 09.05.2018. godine zaključio ugovor broj: 01-16-1031-U/18. Zainteresirani ponuđač AC-Sunce d.o.o. Jablanica je dana 10.10.2018. godine izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjm usvojio, poništio odluku o izboru njapovoljnijeg ponuđača od 07.05.2018. godine, kao i ostale akte donesene u predmetnom postupku nabavke. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uslovi za primjenu pregovaračkog postupka bez objave obavještenja.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14), je poseban materijalno-pravni propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, pravo, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravične konurencije među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uvjete koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Odredbom člana 97. citiranog zakona propisano je da žalbu može podnijeti svaki privredni subjekat koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je u konkretnom postupku javne nabavke bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovog zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke. Nadalje, odredba člana 99. stav 1. Zakona o javnim nabavkama propisuje da se žalba izjavljuje ugovornom organu u pisanoj formi direktno, elektronskim putem, ako je elektronsko sredstvo definirano kao način komunikacije u tenderskoj dokumentaciji, ili preporučenom poštanskom pošiljkom. Član 101. stav 1. tačka d) Zakona o javnim nabavkama propisuje da se žalba može uložiti najkasnije 10 dana po prijemu odluke kojom se odlučuje o pojedinačnom pravu iz javne nabavke u odnosu na postupak pregleda i ocjene sposobnosti, te postupak pregleda, ocjene i izbora najpovoljnijeg ponuđača.

U konkretnom slučaju, kako to proizlazi iz podataka u spisu tužitelj je odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 01-16-1031-5/18 donio dana 07.05.2018. godine, a žalitelj je izjavio žalbu dana 10.10.2018. godine. Tužitelj u tužbi tvrdi da je odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i ugovor o nabavci usluga prevoza đaka objavio na svojoj stranici dana 18.05.2018. godine, te da je žalba izjavljena dana 10.10.2018.godine očigledno neblagovremena.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće zaključuje da tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH u postupku po žalbi žalitelja, nije postupio u skladu relevantnim odredbama Zakona o javnim nabavkama, odnosno, u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 53/16), a posebno imajući u vidu član 9., u vezi sa članom 13. citiranog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrdjenih u upravnom postupku, iz razloga jer su one u bitinim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden je pogrešan i nepravilan zaključak, na način da je tuženi uvažio žalbu izjavljenu protiv odluke ugovornog organa iako nije utvrdio sve relevantne činjenice i proveo dokaze neophodne za donošenje pravilne i zakonite odluke u žalbenom postupku, a iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da tuženi smatra da je žalba blagovremena. Po ocjeni ovog Vijeća, konstatacija tuženog u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje da je žalba blagovremena je nejasno i kontradiktorno podacima u spisu, i ne sadrži dokaze i činjenice bitne za pravilno odlučenje. U konkretnom slučaju tuženi je drugostepeni organ, koji je dužan da utvrđuje materijalnu istinu, pa je u postupku odlučivanja po žalbi odluku morao donijeti nakon kompletiranja neophodne dokumentacije i utvrđivanja svih relevantnih činjenica, kao i svih dokaza bitnih za donošenje odluke po žalbi, što je imalo za posljedicu bitne povrede Zakona o upravnom postupku. Nadalje, članom 9. Poslovnika o radu Ureda za razmatranje žalbi, propisano je da se odluka u postupku donosi nakon kompletiranja neophodne dokumentacije i utvrđivanja svih relevantnih činjenica, kao i svih dokaza bitnih za donošenje odluke po žalbi. Imajući u vidu naprijed navedeno ovo sudsko Vijeće nije moglo sa sigurnošću ispitati, zakonitost i pravilnost osporenog rješenja niti je moglo raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, zato što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak na način što je tuženi samo paušalno odbio žalbu kao neosnovanu.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović